

att jag påstod
 1850 om denna
 dagen berömdes
 Långmora och att
 En stor förgiftning
 Maria Magdalena
 Sörjde Allens
 Orfaken till
 jagasnes förgiftning
 var den, att de
 af Frälsare
 Död, och hade
 jagasnes Frälsare
 men att vita på.
 Förut hade de

kraft den Tron, att
 Jesus var Verldens
 Frälsare. Men efter
 hans död, kunde
 de ikke tro, att han
 var Verldens Frälsare.
 De fällo då all-
 deles i förtviflan. Nu
 tänker många, som
 har en död Tro, per-
 ken hade jag varit
 i. Härjningarne stäl-
 la på. Skulle jag vist
 hafva fallet i förtvif-
 lan. Ty Gud stöder na-
 de jo Annan i död

fastän Saren var död.
 Härjningarne hade
 ju den Tron, att
 Gud stöder oss. Uf-
 de. Härjningarne skulle
 de då falla i förtvif-
 lan. De borde ha
 fått all sin förtviflan
 och lit till honom.
 Det är ju en stor
 ger den dolda Tron.
 Predikanten, att truf-
 la på Guds Nåd, att
 drig bli en människa
 blifva på tankig, att
 han faller i förtviflan.
 Men Om nu här

gamle hade hade be-
 hållit sin gamla Tro.
 v. j. Om de hade haft
 samma Tro som Judarna
 att den utslagna Isra-
 elen hade kommit ike
 kommit i världen
 så skulle Allmoget ha
 va fött en lefvande Tro
 att härjningarne ha
 de en dåd Tro ända
 till Trälfaren då de
 for från hela de
 lefvande. Först och
 främst voro cleradhi-
 föstade vid världen
 de tänkte alltså
 på elden och den

Utom de tänkte men
 sin jordiska lycka
 på sin eviga salighet.
 De hade afvergift
 sitt hjerta för att
 blifva rik och mä-
 tigt. Herrarnas
 emellan de trodde att
 Jesu af Nazaret skulle
 de blifva Israels k-
 ning. Genom Herrens
 skulle de få höga
 Embeten och blifva
 uphöjda till Herrar.
 Derför lyte de
 emellan dem en tro
 hjälpen ibland dem
 skulle vara den öfr-
 iga

uti denna trösta var
 det inte frägan om
 milken i land den
 skulle vara den bästa
 Christen; utan de grä-
 lade om Gudens vil-
 lora i världen, hvil-
 som som du skulle
 få blifva hushåll-
 äng, tricket som
 skulle bli tillräck-
 o. f. v. munde denna
 de hade en död Tro
 i peruträsk; så tröflade
 de ändå Allmog på
 sin salighet; ty de
 hade den Tro, att
 alla som Tro på Trä-
 sken, blifva ras

heliga. Men när nu
 Träljaren var död,
 då hade de inget
 jordiskt Träljare mer
 på milken de skulle
 dricka. De hade föra-
 best en stadig Tro, men
 efter Träljaren, då
 hade de ingen Tro.
 De fällo salude i för-
 tröflan; de började
 nu, att gräta och jän-
 ra sig. Men denna
 sorg och denna för-
 tröflan var för
 dem alldeles när-
 vändig; ty den de
 inte hade fallit

i förtröstan på både
 den levande Guds
 allorätt för dem blifvit
 upstånd. Det finnes man
 ga ställen i den Heliga
 Skrift som bevisa att
 människan måste ha
 va en förgjöras efter
 Guds förmåga, innan hon
 kan emottaga den Hel
 anda, och blifva en
 rätt christen. Frälse
 ren hade flera gånger
 förut sagt, att lärjunga
 ne skulle få se honom
 färdig samt till sin

affkeds Predikans i Kå-
 gråta och jämna Eden, me-
 verlden skall glädjas.
 I varden bekräftar
 men Eden för varden
 varden glädje. Och varden
 jämna affkeds Predika-
 fad. Men Eden är nyttig
 att jag bort gå, ty och
 jag inte bort gå, jämna
 inte tryckvatten och
 Eden. Här tyckes det vara
 Frälseren, men
 att här jagas mig
 i en tid för att
 alldeles; och det jag
 Frälseren har jag
 om flera härjningar

D. 11. 1. 1.

det har man sagt om
alla, som vilja komma
till en julafton i kyrkan
de kristendoms. Det är
juledes för oss så digne
att känna. Hvar en
res af sinne för en
färdens död, deras sorg
efter Hvar död och de
rar glädje efter Hvar
lyftande.

Det yngarnes befinne
för en Trälparens död
var inget annat än
lygt. Men Trälparens
måste ha deras färd
hvar, först främst hade
de en bristig föreställ
ning om kristendomen.

De färdade uti andliga
myster och andliga blin
het. De förtäro rikke
terna, derföre miste
Trälparens efter sin
färdade. Ännu, bliv
förstend, ännu, till att
förfä Hvar en. De
hade en helhet. Hvar en
var sorg, som var efter
Guds färd. De kunde
rikke Trälparens förfä
nings död. Derföre
var deras färd alla
les fast. Hvar en de
avro fulla af hägnad
och Ejensfärd, ja till
och med hvar en
hvar en.

var när dem på floden att
de ämnade på vägen
Gethsemane och porterna
om förträdet i det
Mariasan/Markuset. där
samlades hela den före
Fridagsdag, och var
föllades ingenting bättre
än den äldste Frans
Predikanten som på
tidens plåga hafva. In
därjungen predikade
och på den tiden Evan-
gelium. Men deras pre-
dikande hade inget
när kan gå. För att
kjernta. Amorskula
gick det till på Piro-
getsdagen, då Petrus
hade gått den floden
ända. då Pred. hade

Petrus på kraftigt att
flera tusen människor
blefvo öfvervakta på
den samma. Han påbör-
fingo då ett flygare lit
kjernta. Hvad Petrus
hade predikant före
amundelse, var mest
bara fladda och ett
murmur. och det gus
ord från Paulus pred-
kade före sin amund-
se. Kunde grad på för den
fäkra högen; men för
de kristna var hans
dikande en djefla och
flera kunde väl Pius
före sin amundelse
Predika. Chri. Ewange-
lium i så lätze först
högste ett andeligt kan
... ..

till de Christna, ansjå hur
 de Christna för främmare
 rättelse, och vilig anse
 hur borde retrogas med
 till de främd: Djevelen
 hade för förrättat för
 rå Narnan, att han anse
 Fariscernas lära för en
 alla läran; men de Christ
 as lära anse han för
 en djefla lära. Fariscer
 na, och de Skriftlära
 ro, ansjå hur för den
 vilig görande Troan; men
 de Christnas Tro, ansjå
 hur för främmare och
 i Skriftlära: och derfor
 måtte han förpälja de
 Christna. Men Samuelt
 kunde inte för någon

för än han fått tagga
 blod ut de Christnas ädro.
 Och ännu: denna dag
 är den djefla. Men någon
 hat till Christendomen
 för stort, att man anse
 främd: deras ädro för
 Narnan de ika för. Men
 Samuelt frid för
 än de fått tagga
 ut de Christnas ädro.
 Men det för Narnan
 märken, hvori den följde
 Narnan vitt, se de hicka
 ännu att tagga blod
 ut de Christnas ädro
 innan de för sina ädro
 ifrån afgrunda ut.
 Men är det många ibland
 den döda Troan. Men

hant, som gästa, att
 den yngre hade en
 bryd. Tro förä Träl
 Petrus, och att på
 hant viljaden vada
 Träl, och vider, för
 med att till. Skriften
 språk, som till ex. v. 1
 hant, och till Petrus.
 Salig att den yngre,
 som i ty, att att
 had hant det att
 Petrus. Att för hant
 Petrus, da nider, hant
 va, hant en bryd
 Tro, som, som bekande
 att kristen, var Guds,
 Son. Men, Petrus, som
 med, detta afvare, med
 Petrus, da varande

inuiter, tillstånd, när
 Trälaren, Träl, den
 Petrus, Petrus, för
 Sator, som var hant
 till, för, som, Petrus
 da, verkligen, som en
 kristen, när, Trälaren
 Petrus, hant, för, den
 Sator, som, vilja, för
 hant, till, det, som, att
 var, men, Petrus, Petrus
 ne, vilja, att, Petrus
 den, till, var, som, men
 kristen, och, att, hant, för
 de, en, vid, Tro, Men, or-
 faken, hant, för, den
 döda, Träl, som, hant
 vilja, till, hant, hant
 ne, som, hant, Tro, or-
 den, hant, att, de
 språk, för, som, hant
 men, att, för, hant

gammel Advarsel, hvilket
de vilja slyngas i; som
medelst det man skulle
hållas i. Utan 6. Utan
utan ånger, utan be-
se; härjningarna vilja
änna stå på sin plats,
som är efter Gud,
de hade varit ännu en-
nit. Svedare vilja varken
som maffie föregå,
Nya Författaren: De kunde
vilja ha ett stort
du föderligt, och djupa
makt: som kunde de
uti detta förblindade till
stånd trassla en lifvande
de Tro? Jo! jag den
dåda Predikanten: jag
hade de ännu en lifvande
de Tro; ty de trod de

ju, att Jesus var en Gud, som
 och verkens Frälzare. Vili
 det ska, ja tydligt att i den
 i 1850: Maken. att det
 om tron och vilken betydelse
 han hade varit salig, men
 det är inte tron, han
 varda för honom. Alltså måste
 ju den som tror på Jesus
 som frälsare till Helvetet, men
 den som tror på Jesus som
 den Salige. Ja, minn dig om
 Guds och Herr Jesus Kristus
 han har oss frälsat. E. Hag
 Frälzaren och Guds frälsare
 om tron att du måste vara
 salig, utan att du, utan att
 veta. Det är en annan
 Guds frälsare, utan att
 men att det är frälsare
 han är frälsare
 han är frälsare
 han är frälsare
 han är frälsare

gammel Advarsel, hvilket
 de vilja sig, men i sin
 medalket med sig selv at
 sig, de f. Utens bittne
 utens anger, det er fulde
 se: den yngre og de
 Ammende af sin fader
 fader efter Guds ord,
 de fader sig selv, men
 sit Sved og vil vider
 sin mætte fader, den
 fader fader. De fader
 ikke fader, men fader
 du fader, men fader
 mætte: den fader, den
 uti dette forblinde tale
 fader fader og fader
 de Tro? Jo! fader den
 fader Predikanten: fader
 fader de fader og fader
 de Tro; ty de fader

ju, att Jesus var Guds Son
 och vår Herrens Frälsare. Och
 det tror ju tydligen att alla
 i världen. Men att de
 som tror och bli en del
 han skall vara Salig men
 det är inte bara han som
 varda för dom: alla som
 i den församlingen.
 Men för att de som
 den som tror på Jesus
 du i Salig. Ja, ja, ja, ja
 Men för att de som
 han de som tror på
 Frälsare, och han tror
 det, tror att de som
 Salig, att de som
 att de som, att de som
 Guds församling, att de som
 med ett oförfärdigt och
 härt. Men, att de som
 härt, att de som
 härt, att de som
 härt, att de som
 härt, att de som

tänker nu ganska adams-
 tjuga i år. Huru många
 Säll är ganska många
 för stor och bled, att man
 beräknar rum, i en
 Rysk försam. I hela Hall
 och färdan komma en
 genom den tränga för-
 sten? Alla Tro för mig för-
 tiden blifva saliga, för-
 gäve, fullbryddas, flags-
 kungar, horkon-
 och bedragare. Men det
 är fränt att veta, hur
 alla dessa skola
 rum i Himmels riket?
 Och Huru? Alla de
 alla reträtta i
 melnise? För modli-
 gen tänker prägar
 mäta ut bredder
 i Himmels riket, och

drömtigen tänker för-
 modligen till sig en föga
 i Himmels riket. Huru
 när för sig modligen
 ganska tröstar sig
 fäng i Himmels riket.
 Men om alla dessa
 lika Män ifrån
 och jämnar sig i ha-
 datiden. för frunt
 att de få gråt och
 jämnar sig i en
 där jagar i mätte
 gråt och jämnar sig
 Mäns. Fräljaren låg
 i grafen. Men ver-
 den har en Saters
 fräjd och Skand. gläde
 af en Fräljaren. Och
 de utvalda för Saters
 och fräjd. Och

Fariseer, hälls trölig
 Kalas, fletta kort, dan-
 sade, och druckes jumbuk
 i gladien der äfver, till
 det nu skulle bli slut
 med det christna närmen
 net, När den stora Rät-
 tes maffar hade blif-
 vit korsfäst och dödd.
 Men de hyste i Re, att
 Gud, Ande nu först ar-
 betade på den jungan
 kyntan, genant den
 Vong, fann var efter
 Gud, finne; var iden
 vunn Ande i Re, att
 desfor Svärmare, nu
 håll fanns antänkt
 inna i lyfat dörrar,
 för att fundera

Upprättade som hufus Dr-
 dikanten. hade set i desfa
 Svärmare, varit i
 fortviff, ifrån häng
 dagen. Påftcangen
 på fände trölig, intet
 Christendom. Svärmare
 blifvit. Det fann ännu
 många. Men i Re, evnt
 den, fann hafsa den i
 att christendomen var flit
 bort. Helt omkullast flit-
 tel. De påfta, att det var
 hade varit mycket tyck
 ligare. Men Christ, i danden
 att det hade varit, med
 till, i hordliden. De påfta
 att det var, gammal, för
 i den hordliden. Det var
 i hordliden. Det var

sida 24
 Jona Afgrund, och jag
 alltid glämslets frid. Men
 jag, således alls
 höra, att en hundra
 grubblar; eller att man
 har Summetsgrubblar eller
 att man har fattiga
 fortviffrar; och jag
 ma jag jag jag jag
 af en blund och jag
 ta hundra år.
 Men jag jag jag
 höra den gamla
 jag jag jag jag
 atykt jag jag jag
 jag jag jag jag
 drig jag jag jag
 beklaga jag, att jag

sidan 25
 fästna för January
 Nådiga Mänsklighet
 men för alla allmog
 föra den taliga
 brött grä för alla
 fästna; men för
 alla för de fästna
 fästna; men för
 det för gatte fästna
 men om fästna
 eller för ta för
 fästna; men för
 de för sin fästna
 fästna för fästna
 för alla fästna
 fästna för fästna
 det för fästna

de måtte gråta
 se mig, när de
 färdas för frälse
 de halla i försvi-
 cter Frälse. Näs!
 Men just denna
 och denna försvi-
 rar för den när vän-
 dig, emedan deras
 egen kärlek, av de
 som ha genom ble-
 tans genom den
 na sorg! de fingo
 genom denna ande
 lita sorg, och för
 värld. Och för
 na inte en lita

jag vara med mig
 för turen och en som
 vill blifva frälse ge
 rum Frälseens Vår
 stundelste.

Maria Magdalena
 ditt hjerta måtte
 brista af sorg, men
 du har de dina för
 färd den vägen
 lifvande. Den rida
 till kärlek för
 inte lita för att
 halla bort att alla
 för mig och för
 för mig och för

de måtte gråta
 jems sig, när de
 fullnad sin fräls-
 de fall i för-
 öftes fräls-
 Men juht denna
 och denna för-
 var för Men när när
 dig, emedan deras
 Egenhet, och de
 was ragnad ble
 kausus genom den
 na sorg. de fingo
 genom denna hade
 liza sorg, aff sig för
 värld. Och men
 na ike en dikt

jag vara såd
 för-
 vill blifva fräls-
 rum fräls-
 Men
 Men
 ditt hjerta måtte
 brista af sorg
 Du hade den
 fäste kunnat
 Upprunda. Men när
 te kunnat
 ike
 alla
 gifva

Men dina försäkringar
 dina försäkringar från
 täderna och fästerna
 i de försäkringarna. De
 befäringarna, deras och
 försäkringarna, tränga sig
 igenom. Därför är
 alla bränt. Därför
 kan inte behålla
 den torne försäkring
 försäkringarna, de
 stora försäkringarna
 nya, kan inte försäkring
 num i försäkringarna
 om de försäkringarna
 vinsterna i försäkringarna

[illegible]

Men hvar för en
dina fuktiga
tårar och flammor
icke förtärfar dig
battfärdiga, hvar och
fuktig, tränga i
igensom Rödmyrskan
fulla brädd. Däden
kan icke behålla
den torne föränta
Rönungar, dess
flora fördraga-
nen, kan inte för
när i fluset
småa guds fäns
vi stände i uppgång

[illegible]

givande skal på
 den Andliga Borden
 och Djefvulen, som
 är allrig i enger
 till ett vort, som
 inte måla de bat
 pändig karar. Glus
 som, som att
 höra som me
 tycker, att de an
 ges pändig som tuncle
 läter som katten
 lite. Jag tal ut
 i pändig + folk
 för mina ögon
 som till och till
 och pändig, som

Mr. Ten. Ruffene m
 the Djefvulen, och
 som till. Pändig
 bort de anger till
 och bortfanden i
 pändig, och, de
 para till. Glimm
 ket. Men Gud, Ja
 derliga pändig
 af pändig
 och pändig de
 Maria Magdalena
 som grates pändig
 pändig graf. som
 som pändig
 som pändig

många för förs
 Riket, Himmels
 vatten ville bekräfta
 sin tro, och Gud
 ville mäta trycklofta
 sin brud med sitt eget
 blod. Då måtte den
 Himmelske Fadern
 förbättra sig inför
 den fattiga, sorgsamma
 älskfulla, och gna-
 de bruden, och up-
 på sin Son, i frö-
 dalig duala, och be-
 hålla Trost, för
 sorgsamma bruden, och
 hon, som var som
 som lifnaden, amen